KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR DOMSTOLENS TREDJE AFDELING 11. juni 1985 *

I sag 146/85 R

Claus Diezler, Richard Deasy, Steen Fink-Jensen, Helmut Mullers og Luigi Ricci, tjenestemænd ved Det økonomiske og sociale Udvalg, ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, Centre Louvigny, 34 B IV, rue Philippe-II, Luxembourg,

sagsøgere,

mod

Det økonomiske og sociale Udvalg, ved Detlef Bruggemann, Udvalgets personaledirektorat, Bruxelles, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på sidstnævntes kontor, 22, Côte d'Eich,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af valget til personaleudvalg, der afholdes den 14. juni 1985,

har

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS TREDJE AFDELING,

i henhold til procesreglementets artikler 9, stk. 4, og 96,

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

I afgørelse 1896/75A af 28. juli 1975 fastsatte præsidiet for Det økonomiske og sociale Udvalg (herefter benævnt ØSU) bestemmelser vedrørende personaleudvalgets sammensætning og de nærmere regler for dets arbejdsgang.

I afgørelsens artikel 5, 1. pkt., bestemmes det: »Personaleudvalgets medlemmer vælges på de betingelser, der fastsættes af generalforsamlingen for tjenestemænd i Det økonomiske og sociale Udvalg. Denne skal afholdes senest en måned før udløbet af det foregående udvalgs mandatperiode...«.

Valgmåden og fremgangsmåden for valg til personaleudvalget er senest fastsat i »regler for valg til personaleudvalget« CP 153/83 af 4. marts 1983, der indførte den såkaldte »SUPAR« forholdstalsvalgsmåde.

De nævnte regler blev ændret af generalforsamlingen for personalet den 19. april 1985, der vedtog en ændret valgmåde.

Det afgående personaleudvalgs mandat udløb dagen efter, den 20. april 1985.

Den 22. april 1985 rettede den fjerde sagsøger, Helmut Mullers, på vegne sin fagforening en henvendelse til ØSU's formand, der gik ud på, at ændringen af valgreglerne var ulovlig, fordi den generalforsamling, der havde vedtaget ændringen, var afholdt dagen før det afgående personaleudvalgs mandatperiode udløb, men burde have været afholdt senest en måned før periodens udløb, og således var i strid med førnævnte artikel 5 i afgørelse 1896/75A; sagsøgeren anmodede følgelig ØSU's formand om at gøre formanden for den af samme generalforsamling den 19. april 1985 nedsatte valgbestyrelse opmærksom på, at valg til personaleudvalget for årene 1985-1987 skulle ske i overensstemmelse med reglerne af 4. marts 1983.

Ved skrivelse af 24. april 1985 afslog ØSU's formand at imødekomme anmodningen med henvisning til, at, selv om ØSU var beføjet og forpligtet til at sikre den behørige tilrettelæggelse og gennemførelse af valg til personalerepræsentationen, gik det ønskede skridt ud over disse beføjelsers grænser, da det kunne have indflydelse på valgresultatet.

Den 17. maj 1985 anlagde sagsøgerne sag mod Det økonomiske og sociale Udvalg ved Domstolen med påstand om annullation af beslutningen af 24. april 1985 fra formanden for ØSU, af de af personalets generalforsamling den 19. april 1985 vedtagne regler og af samtlige efterfølgende retsakter truffet på grundlag heraf.

Ved særskilt dokument, indleveret til Domstolen samme dag, har sagsøgerne fremsat begæring om udsættelse af valgene til personaleudvalget i ØSU, der er fastsat til den 10. juni 1985, efterfølgende udsat til afholdelse den 14. juni 1985.

Ved processkrift indgået til Domstolens justitskontor den 29. maj 1985 har ØSU fremsat skriftlige bemærkninger til begæringen om udsættelse.

I retsmødet den 6. juni 1985 har parterne fremsat mundtlige bemærkninger.

Generaladvokat Sir Gordon Slynn har fremsat bemærkninger.

Grunde

1 Ved stævning, registreret på Domstolens justitskontor den 17. maj 1985, har Claus Diezler m.fl., tjenestemænd ved Det økonomiske og sociale Udvalg (herefter benævnt ØSU), anlagt sag med påstand om annullation af

a) de af generalforsamlingen for personalet ved ØSU den 19. april 1985 vedtagne bestemmelser om valgmåden ved valg til personaleudvalg,

b) samtlige efterfølgende retsakter på grundlag heraf, herunder valgene den 10. juni 1985 til personaleudvalget og samtlige personaleudvalgs beslutninger om udpegelse af medlemmer til forskellige organer,

c) i det omfang det er nødvendigt afslaget af 24. april 1985 af klagen fra den fjerde sagsøger.

2 Ved særskilt dokument indleveret samme dag har sagsøgerne tillige i medfør af artiklerne 83 ff. i procesreglementet indgivet begæring om:

a) udsættelse af de til den 10. juni 1985 fastsatte valg til personaleudvalg i ØSU,

b) subsidiært, at det bestemmes, at de nævnte valg skal gennemføres i overensstemmelse med de af forsamlingen af personalet den 4. marts 1983 fastsatte regler.

Formaliteten

3 Afgørelsen med hensyn til en begæring om udsættelsen af fuldbyrdelse af en retsakt eller om andre foreløbige forholdsregler må ikke foregribe afgørelsen af hovedsagens formalitet eller realitet. En begæring om foreløbige forholdsregler kan

dog ikke antages til realitetsbehandling, såfremt det er åbenbart, at hovedsagen skal afvises. Det bør følgelig uden at foregribe den endelige afgørelse undersøges, om dette søgsmål umiddelbart findes at måtte antages til realitetsbehandling.

4 Som fastslået af Domstolen i dom af 29. september 1976 (De Dapper mod Europa-Parlamentet, 54/75, Sml. s. 1381) kan Domstolen efterprøve lovligheden af retsakter vedrørende valg til personaleudvalg under et søgsmål anlagt mod vedkommende institution. Hovedsagen i nærværende tilfælde synes således umiddelbart at kunne antages til realitetsbehandling, for så vidt søgsmålet er anlagt mod ØSU, der i dette tilfælde er at anse som institution i forhold til dets personale. Det anførte er tilstrækkeligt til at antage, at der ikke i den nævnte henseende er noget til hinder for, at begæringen om udsættelse antages til realitetsbehandling, således at det er upåkrævet at undersøge, om hovedsøgsmålet kan antages til realitetsbehandling, for så vidt det angår annullation af vedtagelsen på generalforsamlingen for personalet i ØSU og af efterfølgende retsakter på grundlag heraf.

5 Det må i en anden henseende holdes for øje, at hovedsagen må afvises, såfremt der ikke, som krævet i artikel 91, stk. 2, i tjenestemandsvedtægten, forud for sagsanlægget er indbragt klage som omhandlet i vedtægtens artikel 90, stk. 2, mod en fra vedkommende institution hidrørende retsakt. Det må følgelig undersøges, om søgsmålet ikke åbenbart må afvises af nævnte grund.

6 Som fastslået i førnævnte dom har institutionerne ret og pligt til at gribe ind af egen drift, hvor de måtte nære tvivl om forskriftsmæssigheden af et valg til personaleudvalget. Det påhvilede følgeligt ØSU af egen drift at undersøge lovligheden af den beslutning, der blev vedtaget af generalforsamlingen for personalet den 19. april 1985. I mangel af en sådan undersøgelse udgør ØSU's adfærd en undladelse af at træffe en ved nævnte regel foreskreven foranstaltning, jfr. vedtægtens artikel 90, stk. 2.

7 Den skrivelse, den fjerde af sagsøgerne, Helmut Mullers, den 22. april 1985 tilsendte formanden for ØSU, bør betragtes som en klage mod ØSU's nævnte passivitet. Selv om den pågældende sagsøger i skrivelsen nævner sin fagforening, kan skrivelsen anses som vedrørende også den pågældende personligt. For hans vedkommende er de i vedtægtens artikel 91, stk. 2, nævnte betingelser for søgsmålets antagelse til realitetsbehandling således umiddelbart opfyldt.

8 For så vidt angår denne sagsøger, følger det heraf, at begæringen om udsættelse bør antages til realitetsbehandling, således at det herfor er upåkrævet at undersøge, om søgsmålet i forhold til de øvrige sagsøgere kan antages til realitetsbehandling.

Realiteten

9 Inden begæringen om udsættelse undersøges i realiteten bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, »at forholdsregler af denne type kun kan komme på tale, hvis de faktiske og retlige omstændigheder, der påberåbes for at opnå dem, gør, at de umiddelbart forekommer berettigede« (fumus boni juris). »De skal desuden være uopsættelige i den forstand, at det er nødvendigt, at de fastsættes og får virkning, allerede før Domstolens afgørelse i hovedsagen foreligger, for at undgå, at den part, som anmoder om dem, lider et alvorligt og uopretteligt tab. De skal endelig være foreløbige i den forstand, at de ikke foregriber afgørelsen i hovedsagen«. De nævnte betingelser skal være opfyldt i et tilfælde som det foreliggende, hvor begæringen går ud på, at Domstolen foreskriver de nødvendige foreløbige forholdsregler, jfr. EØF-traktatens artikel 186.

10 For så vidt angår omstændigheder, der umiddelbart gør begæringen om udsættelse berettiget, har sagsøgerne som et første anbringende gjort gældende, at vedtagelsen af beslutningen af 19. april 1985 under generalforsamlingen for personalet i ØSU strider mod artikel 5, stk. 1, i afgørelse 1896/75A fra Det økonomiske og sociale Udvalgs præsidium, hvorefter denne generalforsamling skulle være afholdt senest en måned før den 20. april 1985, den dag det tidligere personaleudvalgs mandat udløb. ØSU's formands afvisning af at efterprøve denne beslutning og fastslå dens retsstridighed er følgelig også ulovlig.

11 ØSU har i sine bemærkninger ikke villet bestride muligheden af, at de nævnte beslutninger er ulovlige, men har ikke gjort nogen bestemt opfattelse gældende.

12 Hvad det nævnte anbringende angår, bemærkes, at der kan være nogen usikkerhed forbundet med den omstændighed, at selv om det afgående personaleudvalgs mandat udløb dagen efter den 19. april 1985, blev valgene dog fastsat til en dato, der lå mere end en måned herefter, hvilket kunne synes at opfylde målsætningen

med bestemmelsen i artikel 5. Da anbringendet imidlertid ikke forekommer åbenbart grundløst, må betingelsen fumus boni juris anses som opfyldt, uden at det herved er påkrævet at gå ind på de øvrige anbringender, sagsøgerne har gjort gældende.

13 Hvad uopsætteligheden angår, har sagsøgerne gjort gældende, at den valgmåde, der skal anvendes efter generalforsamlingens beslutning af 19. april 1985, vil påvirke valgresultatet og således, som det blev godtgjort under retsmødet den 6. juni 1985, sagsøgernes muligheder for at opnå valg. Det er endvidere gjort gældende, at såfremt valgene gennemføres i overensstemmelse med den af beslutningen af 19. april 1985 følgende måde, og såfremt Domstolen finder denne ulovlig, vil en række efterfølgende retsakter være retsstridige, således at det ikke vil være muligt fuldt ud at råde bod på de heraf følgende alvorlige og uoprettelige skadevirkninger uden at iværksætte en række uafhjælpelige kædereaktioner.

14 ØSU har ikke bestridt det anførte. ØSU har under retsmødet erklæret, at den begærede udsættelse af valgene, såfremt begæringen blev imødekommet, ikke fandtes at ville medføre uoverstigelige vanskeligheder for personaleudvalgets arbejde, da det afgående personaleudvalg efter artikel 5, sidste stk., i afgørelse 1896/75A forbliver siddende for at varetage løbende sager, indtil et nyt personaleudvalg er sammensat.

15 Det fremgår af sagen, at baggrunden for tvisten er en strid i forsamlingen mellem to grupper tjenestemænd om hvilken valgmåde, der skal anvendes, idet begge måder kan påvirke valgresultatet. Herefter synes det at være at foretrække, at valgene først afholdes, efter at Domstolen i hovedsagen har udtalt sig om lovligheden af forsamlingens beslutning af 19. april 1985, idet dommen i overensstemmelse med det under retsmødet udtrykte ønske vil kunne afsiges uden større forsinkelse. I overensstemmelse med det af begge parter anførte ville de pågældende valg, såfremt de blev afholdt straks, skabe en situation, hvis følger det ville være vanskeligt at ændre, såfremt Domstolen gav sagsøgerne medhold i hovedsagen. Iøvrigt har ØSU ikke modsat sig den af sagsøgerne begærede udsættelse af valgene. Begæringen bør følgelig imødekommes.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR TREDJE AFDELING

før endelig afgørelse træffes:

1) **Valget til personaleudvalget i Det økonomiske og sociale Udvalg, der er fastsat til den 14. juni 1985, udsættes, indtil der er afsagt endelig dom.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 11. juni 1985.

P. Heim
Justitssekretær

C. Kakouris
Formand for tredje afdeling